

REDACCIÓ, ADMINISTRACIÓ, DISTRIBUCIÓ I PUBLICITAT
Passaig General Mendoza, 2. 17002 Girona.

TELÈFON
972 20 20 66

FAX DE REDACCIÓ
972 20 20 05

FAX DE PUBLICITAT
972 21 25 87

http://www.diaridegirona.cat
 A/E: **diaridegirona@epi.es**

Diari de Girona expressa les seves pròpies opinions únicament a l'Editorial i respecta, com a publicació oberta i plural, la dels seus articulistes.

DELEGACIÓ A L'ALT EMPORDÀ
 Avda. Salvador Dalí, 79. 17600 FIGUERES
 TELÈFON: 972 50 99 09
 FAX: 972 50 93 69
 A/E: **altemporda.diaridegirona@epi.es**

DELEGACIÓ A LA GARROTXA
 DELEGAT: Xavier Valeri
 Plaça Clarà, 6, 1r pis. local 0-5. 17800 OLOT
 TELÈFON: 972 26 88 11. FAX: 972 26 81 50
 A/E: **garrotxa.diaridegirona@epi.es**

CLUB DIARI DE GIRONA
 TELÈFON: 972 20 20 42
 HORARI: De dilluns a dijous de 9.00 a 14.00 h i 17.00 h a 19.00 h. Divendres i vigílies de 9.00 a 14.00 h
 A/E: **subscripcions@ddg.cat**

Prohibida tota reproducció als efectes del
 article 32.1, paràgraf segon de la LPI.
 Aquesta publicació no pot ser reproduïda ni
 totalment ni parcialment, ni registrada en,
 o transmesa per cap tipus de forma o mitjà, sense
 el permís per escrit de la direcció.

TRIST, MOLT TRIST...

Pere Lladó

El propassat diumenge va ser un dels dies més tristos de la història recent de Catalunya. Allò que hauria de ser una festa de la democràcia es va convertir en un inici d'una revolució que ningú no sap com acabarà. Una vegada més l'Estat espanyol va perdre una gran oportunitat.

Els processos com el que ha iniciat Catalunya sempre són llargs i difícils de guanyar. Però quan l'adversari polític només pot fer servir la força i l'agressivitat, la reivindicació sempre empra volada. I això és el que està succeint. Combatre una jornada de votació amb pilotes de goma, gasos lacrimògens i violència no té cap ni peus en una època com l'actual que quan es produeix un abús de poder, ràpidament es pot denunciar a les xarxes i les imatges en pocs minuts donen la volta al món.

La repressió de la Policia Nacional i Guàrdia Civil a col·legis de Girona com el Bruguera o el Verd o a municipis com Aiguaviva, Sant Julià de Ramis o Espenyllà no té cap ni peus. Deixa ben palesa la ignorància del govern de l'Estat i la manca d'escrúpols

envers una Catalunya que cada dia que passa es desconnecta una mica més d'un estat que ara es veu com a repressor.

Però el fracàs de la política d'aquests darrers mesos abasta molts actors. El camí d'unilateralitat encetat pel govern de la Generalitat és un greu error. I portar els ciutadans al carrer en una mena de revolta pacífica sempre té conseqüències. D'altra banda la negativa del govern central a no voler explorar vies de diàleg el situa lluny dels problemes reals del país.

Moltes persones defensaren les urnes i els llocs de votació des de primera hora del matí fins a la nit. Foren alguns reprimits per les forces de l'estat, però caldria preguntar-se qui defensava els ciutadans. I a la vegada seria bo obrir un debat sobre el paper passiu dels Mossos d'Esquadra. No n'hi ha prou en ser espectadors a primera fila de les agressions, sinó que tenien l'obligació de donar la cara en favor del poble.

Les darreres declaracions dels líders polítics encara ajuden a emboirar més la situació. **Rajoy** ha perdut Catalunya per sempre més. La seva aparició vespertina

del diumenge fou patètica. I avui pràcticament resta inhabilitat per engegar qualsevol negociació que pugui donar una sortida digna a l'escenari actual.

D'altra banda, **Puigdemont** va insinuar que portaria al Parlament de Catalunya una DUI. Seria un gravíssim error fer una declaració d'independència unilateral sense suports internacionals. Avui més que mai és necessari fer una crida a la negociació. Els presidents de la Generalitat i del Parlament són dos *hooligans* de l'independentisme, però compte perquè al darrere hi ha tot un poble que avui encara no s'ha manifestat en un referèndum amb garanties. El diumenge hi podia haver molt bona voluntat dels independentistes, però la consulta no va gaudir dels mínims exigibles en una democràcia consolidada. I a sobre les imatges de policies requisant urnes i atemorint la gent ja no podia ser més patètica i decebedora.

No sabem què pot passar al llarg dels propers dies, però al meu entendre només hi ha una sortida a aquest atzucac: l'Estat i la Generalitat estan obligats a posar-se d'acord per tal de celebrar en un termini prudent un referèndum d'autodeterminació de Catalunya. Els catalans s'ho guanyaren el propassat diumenge amb totes les de llei i molts van rebre agressions per tal d'assolir aquest objectiu. Tard o d'hora algú haurà de posar seny.

PEL SEDÀS PER GALDRIC SALA

EL GIRONÍ ENRIC MILLO SERÀ DECLARAT PERSONA "NON GRATA" A GIRONA

HEM PENSAT MOLT EN VOSALTRES

David Pagès i Cassú

Hem pensat molt en vosaltres aquests dies: Maria Pilar d'Abadal, Montserrat Abelló, Guillem Agulló, Carmen Agustí, Joan Ainaud de Lasarte, Josep Maria Ainaud de Lasarte, Esteve Albert, Dr. Josep Àlscina i Bofill, Vicent Andrés i Estellés, Maria Àngels Anglada, Avel·lí Artís-Gener, Antoni Maria Badia i Margarit, Josep Maria Ballarín, Jordi Barre, Heribert Barrera, Miquel Batllori i Munné, Josep Lluís Bausset, Josep Benet, Jacint Borràs, Moisès Broggi, Pilar Cabot, Max Cahner, Pere Calders, Jaume Camprodon, Paco Candel, Carles Capdevila, Maria Aurèlia Capmany, Rafael Caria, Jordi Carbonell, Lluís Carulla i Canals, Muriel Casals, Enric Casassas, Oriol Casassas, Manel Castellet, Gonçal Castelló, Jordi-Pere Cerdà, Modest Clavé, Jordi Comas Matamala, Dolors Condom, Isidor Cònsul, Joan Coromines, Manuel Costa-Pau, Fèlix Cucurull i Tey, Hortènsia Curell, Xavier Dalfó, Dr. Francesc Dalmau i Norat, Antoni Deig, Guillem d'Efak, Francesc Ferrer i Gironès, Joaquim Ferrer Roca, Lluís Folch i Camarasa, Maria Lluïsa Folch i Camarasa, Maria Font de Carulla, Joan Fuster, Raimon Galí, Climent Garau, Martí Gasull, Emili Giralt, Josep Maria Guix, Enric Humet, Desideri Llombart, Josep Maria Llompert, Tomàs Mallol, Albert Manent, Francesc Manunta i Baldino, Maria Mercè Marçal, Miquel Martí i Pol, Ramon Masnou, Feliu Matamala, Àngel Mifsud, Josep Miracle, Joaquim Molas, Francesc de Borja Moll, Jesús Moncada, David Moner, Agustí Montal, Ovidi Montllor, Anna Murià, Josep M. Murià, Joan Oró, Josep Palau i Fabre, Ermengol Passola, Antoni Pelegrí, Joan Pelegrí, Teresa Peyrí i Macià, Llorenç Planes, Miquel Porter Moix, Modest Prats, Joana Raspall, Pere Ribot i Sunyer, Vicenç Riera Llorca, Mercè Rodoreda, Montserrat Roig, Teresa Rovira i Comes, Maria Rúbies, Carles Sabaté, Joan Solà, Lluís Subirana, Rafel Subirana, Salvador Sunyer, Pere Tàpias, Miquel Tarradell, Núria Terés, Josep Termes, Joan Triadó, Enric Valor, Montserrat Vayreda, Pere Verdguer, Isidre Vicens, Josep Miquel Vidal i Hernández, Albert Viladot, Guillem Viladot, Jordi Vilamitjana, Marià Villangómez, Lluís Maria Xirinacs i un llarg etcètera.

Hem pensat en tots vosaltres, en molts i moltes més, i en les moltes persones anònimes que, generació rere generació, han lluitat i s'han esforçat perquè el nostre país pugui viure amb dignitat, goig, llibertat i normalitat. Ens doneu moral i ens recordeu que som un poble construït sobre una base sòlida. Venim de lluny i també volem anar molt lluny.

SENYORS DE LA PEDRA

Moisès de Pablo

moisdepa@hotmail.com

La dels arquitectes és, al meu parer, una feina humanista. No només basteixen els edificis on vivim, sinó que la seva manera de fer ho és una declaració de valors i humanitat. Els arquitectes són en l'origen de la maçoneria, i en certa forma, a la recerca de la igualtat de l'individu anant més enllà de la religió, és a dir, envers una societat laica i crítica, que tant necessitem avui.

A banda del despatx garrotxí que ha merescut el màxim premi mundial, el Pritzker, tenim uns

professionals del sector envejables. S'exposen els Premis d'Arquitectura de les comarques de Girona del 2017, i els finalistes. Entre els guanyadors, en el Premi Interiors, trobem com una oficina d'atenció al públic de l'elèctrica AgriEnergia a Banyo-

«Els arquitectes són en l'origen de la maçoneria, i en certa forma, a la recerca de la igualtat de l'individu»

les, mostra un espai diàfan, pulcre, que recorda a la Bauhaus per la senzillesa de formes, i repercuteix en un benestar dels treballadors i els clients. Entre els finalistes hi ha una perruqueria olotina, de **Raffel Pagès**, amb un jardí interior, amb l'ús de la pedra volcànica, i el diàleg d'acer i fusta. Una òptica olotina, la Clarà, on el taller, a la manera de les cuines dels restaurants moderns, passa a ser un element a la vista que mostra la feina professional i esdevé un espai més. A Sant Joan de les Abadesses hi ha l'altre finalista, un pis de 39 metres quadrats, i en detectar el mal estat de les bigues, la renovació aconsegueix 19 metres més d'espai disponible. A l'altell, situen l'habitació i un vestidor i estudi. Ajuda l'arquitectura a vendre millor, i afavoreix una experiència vital més enriquidora? Jutgin vostès mateixos.